

Stk. 3. Fremsættes der anmodning om domstolsprøvelse, skal den myndighed, som har besluttet frihedsberøvelsen eller nægtet at ophæve den, snarest, og så vidt muligt senest 7 dage efter at anmodningen er fremsat, forelægge sagen for kredsretten på det sted, hvor den pågældende opholder sig.

Stk. 4. Anmodning om domstolsprøvelse hindrer ikke iværksættelse eller opretholdelse af frihedsberøvelsen, medmindre retten bestemmer det.

Stk. 5. Er lovligheden af frihedsberøvelsen stadfæstet ved dom, kan retten afvise en anmodning om ny domstolsprøvelse, indtil der er forløbet 1 år, medmindre der i dommen er fastsat en kortere frist.

Stk. 6. Krav om erstatning fra det offentlige for ulovlig frihedsberøvelse skal efter anmodning afgøres under sagen om frihedsberøvelsens lovlighed. Retten kan dog udskyde erstatningsspørgsmålet til senere behandling.

§ 293. Som sagens parter anses den frihedsberøvede, den, der handler på dennes vegne, og den myndighed, der har truffet afgørelse om frihedsberøvelse.

Stk. 2. Kredsdommeren skal beskikke en rettergangsfuldmægtig til at varetage den frihedsberøvedes interesser, medmindre den frihedsberøvede ikke ønsker det.

Stk. 3. Er frihedsberøvelsen iværksat, skal den frihedsberøvede bringes til stede i retten, hvis retten ønsker det. Fremsætter den frihedsberøvede selv ønske om at komme til stede, bør den pågældende i almindelighed bringes til stede, medmindre retten skønner, at dennes tilstand er til hinder for det, eller at det vil være forbundet med sådanne vanskeligheder, at det vil medføre en væsentlig udsættelse af sagen. I sådanne tilfælde kan det i dommen bestemmes, at sagen skal behandles på ny, når det bliver muligt at bringe den frihedsberøvede til stede.

Stk. 4. Efter at parterne har haft lejlighed til at udtale sig og bevisførelsen er sluttet, afgør retten ved dom, om afgørelsen om frihedsberøvelsen skal stadfæstes eller ophæves.

Kapitel 29

Prøvelse af adoption uden samtykke

§ 294. Reglerne i dette kapitel anvendes i sager, som indbringes for retten efter adoptionslovens § 11.

§ 295. Sagen indbringes for retten på det sted, hvor den, der har anmodet om domstolsprøvelse af afgørelsen (klageren), har hjemting. Har klageren ikke hjemting her i riget, indbringes sagen for retten på det sted, hvor barnet har hjemting. Har hverken klageren eller barnet hjemting her i riget, indbringes sagen for den ret, som justitsministeren bestemmer.

Stk. 2. Sagen skal indbringes for retten, senest 3 uger efter at Rigsombudsmanden har modtaget anmodning om domstolsprøvelse. Rigsombudsmanden sender sagens akter til retten med oplysning om den beslutning, der forlanges prøvet, samt en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, og for de beviser, der kan have betydning for sagens afgørelse.

Stk. 3. Er anmodning om domstolsprøvelse modtaget efter udløbet af den i adoptionslovens § 11, stk. 1, nævnte frist, afviser retten sagen, medmindre overskridelsen er undskyldelig eller særlige grunde i øvrigt taler for at behandle sagen. Afgørelsen træffes af kredsdommeren ved en beslutning, der skal begrundes. Der kan ikke gives tilladelse til at indbringe landsrettens afgørelse for Højesteret.

§ 296. Rigsombudsmanden og klageren anses som parter i sagen. Klageren optræder på egen hånd, selv om denne er umyndig eller under lavværgemål.

Stk. 2. Kredsdommeren beskikker en rettergangsfuldmægtig for klageren, medmindre denne ikke ønsker det.

Stk. 3. Kredsdommeren kan beskikke en værge for barnet, der i så fald indtræder som part i sagen.

§ 297. Når særlige omstændigheder taler for det, kan kredsdommeren bestemme, at klageren og eventuelt også rettergangsfuldmægtigen ikke må overvære bevisførelsen eller en del af denne. Klageren skal, inden sagen afgøres, gøres bekendt med indholdet af bevisførelsen, medmindre det vil stride mod de hensyn, der har ført til udelukkelsen.

§ 298. Retsmøderne foregår for lukkede døre.

Stk. 2. Ved offentlig gengivelse af domme må der ikke ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de personer, der er nævnt under sagen. Overtrædelse kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven.

Stk. 3. Kender forældrene eller værgeren ikke den, der søger adoption, må den adoptions-